

Хвалы, на скоризнень выхъ?!

Кога не съмъ ти былъ любезень,
Зачто са милкваше предъ менъ?

Показваше ми са полезень

Кога си былъ преподавень.

Коварне! да ти отмсти-ж не можъ,

И азъ какъ ты челѣкъ и слабъ;

Но ты, бойса каръ отъ Бога,

Омири твѣй зѣбрскій нравъ.

Не кжсай тѣй сѣрце строшено.

Что та е вѣрно любило

На дрѣжство-то ти увѣрено

Отъ край до днесъ что е было.

До вчера дрѣжъ, днесъ непріатель

И пакъ съ едны и тѣсъ уста

Какво-то I-Ода предатель

Щѣлбашъ и предавашъ Хріста.

О Ягнецъ Божій, ты за мене

Търпѣнья си примѣръ

И въ тебе видѣ-ж утѣшенье

Отъ той гѣвителный зѣбръ.

Б Я О Н А.

Бѣно време кога-то изъ Блада

Испждали стары-тѣ когове,

И тѣхны-тѣ мѣста кой гдѣ-то владаль

Размѣтали междъ си въ дѣлове,

То едномъ тогасъ

Паднало са Парнасъ.

Той новъ стѣпанниъ мислилъ често

Какво да прави него мѣсто,